

II Niedziela okresu zwykłego (C)

Tekst Ewangelii (J 2,1-12): Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina». Jezus Jej odpowiedział: «Czy to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czy jeszcze nie nadeszła godzina moja?» Wtedy Matka Jego powiedziała do służby: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie».

Stano za tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: «Napełnijcie stągwie wodą!» I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: «Zaczerpnijcie teraz i zaniescie staroście weselnemu!» Oni zaś zaniesli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem - nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale służy, którzy czerpali wodę, wiedzieli - przywołał pana młodego i powiedział do niego: «Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napije, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory».

Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie. Następnie On, Jego Matka, bracia i uczniowie Jego udali się do Kafarnaum, gdzie pozostali kilka dni.

«Była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów»

Rev. D. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj rozważamy pozytywne skutki obecności Jezusa i Jego Matki Maryi w centrum ludzkich wydarzeń, jakim jest to, które nas dzisiaj zajmuje: «odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów» (J 2,1-2).

Jezus i Maryja w różnym stopniu sprawiają, że Bóg staje się obecny wszędzie, gdziekolwiek się pojawiają, a gdzie jest Bóg, tam jest i miłość, miłość i dzieje się cuda. Bóg to dobro, prawda, piękno i obfitość. Kiedy słońce rozsiewa swe promienie na horyzoncie, ziemia rozświetla się i ogrzewa, a życie mobilizuje się, by wydać owoce. Kiedy pozwalamy się Bogu zbliżyć, dobro, pokój i szczęście dyskretnie wzrastają nawet w sercach zimnych lub do tej pory upijonych.

Pośrednictwem, które wybrał Bóg, aby znaleźć się między ludźmi i do nich przemówić, jest Jezus Chrystus. Dzieło Boga dociera do serca świata przez czcowniczość Jezusa, także przez obecność Maryi. Jak niewiele wiedzeli narzeczeni z Kany zapraszając gości na swoje wesele. Zaproszenie to wynikało prawdopodobnie z jakiegoś pokrewieństwa lub przyjaźni. W tamtym czasie Jezus nie uczynił jeszcze żadnego cudu, a znaczenie jego osoby nie było znane.

Przyjęte zaproszenie, gdy popiera prawdziwe i szczerze ludzkie relacje, być może pociegnęły go uczciwość i życzliwość tamtej rodziny. I w taki oto sposób Pan Jezus sprawił, że Bóg był obecny na tej rodzinnej uroczystości. Tam, «początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej» (J 2,11), i Mesjasz «otworzył serca uczniów na wiarę, dzięki interwencji Maryi, pierwszej wierzącej» (Jan Paweł II).

Przybliżmy się także i my czcowniczości Jezusa, starajmy się poznać lepiej i kochać bardziej jego ludzką drogę, słuchajmy słowa, wzrastajmy w wierze i ufności, a do ujrzania w Nim oblicza Ojca.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Serce Maryi, które nie może nie współczuć nieszczęśliwcom (...), skłoniło Ję do objęcia roli

wstawiennika i proszenia Syna o cud. Jeżeli ta dobra Pani postąpiła w ten sposób bez proszenia jej o to, co by było, gdyby jej o to błągali?» (święty Alfons Maria de Liguori)

•

«Maryja w rzeczywistości nie prosi Jezusa; mówi po prostu: 'Nie mając winy'. Nie prosi go o nic szczególnego, a tym bardziej o to, by Jezus użył swojej mocy, by dokonał cudu, sprawił, że wino. Po prostu informuje Jezusa i pozwala Mu zdecydować, co robić» (Benedykt XVI)

•

«Na początku swojej publicznej działalności Jezus dokonuje pierwszego znaku — na prośbę swej Matki— podczas uczty weselnej. Kościół nadaje wielkie znaczenie obecności Jezusa na godach w Kanie. Widzi w tym potwierdzenie, że małżeństwo jest czymś dobrym, oraz zapowiedź, że od tej pory będzie ono skutecznym znakiem obecności Chrystusa» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1613)